

નકલી કિતાબો મરીદતાં પહેલાં કાઢરી કંપનીની રજીસ્ટર્ડ
ચેમ્બલીજ કિતાબો બીલીઆરાથી મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું

કશ-કુલ હાજત,

ઉર્ફે

હલે મુરકીલાત.

ખતાવનાર તથા અપાચી પ્રસિદ્ધ કરનાર

મીર સૈયદઅલી કાઢરી બીલીઆરાગ્યા.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું હંદાણું-દેગટી સ્ટ્રીટ, બીલીઆરા.

આ બુક સને ૧૮૬૭ના ૨૫ માં એપ્રિલ મુજબ રજીસ્ટર્ડ છે.
માન માલીકની જગ સિવાય કોઈએ છાપવી, અપાચી નહીં.

સને ૧૮૬૭ કરવી — સને ૧૩૪૧ હીજરી
આવડત ૧ લી. મકલ ૨૦૦૦

મુરત ચક્રાનાં બુક ઉપર આવેલા “શંકર” પ્રી. પ્રેસમાં
નારાયણરાય લક્ષ્મણરાય નીકમે છાપી.

કાંમત રૂ. ૦-૬-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૬૮૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૬૨૧-૬૮૧ ૨૧૫૮

વિષય પૃ: ૫૨

કશી-ફુલ હાજત,

ઉર્ફ

હલ્લે મુશકીલાત.

દુઆ
૧

દીબાચા.

“ચારે બાઘચો—અગર આપ દુઆ માંગનેકે તરીકેસે વાકીફ હો—
જાઓ, તો આપકી હર દુઆ અટલાહ તઆલા, કુચુલ કરેગા,
અગર ખુદા ન-ખાસ્તા, આપકી દુઆમેં કુછ અસર ન-હુવા, તો
સમજ-લો, કે દુઆ માંગનેકા તરીકા આપકો માઅલુમ નહીં હે, પેહલે
દુઆ માંગનેકે તરીકે માઅલુમ કરના ચાહીયે, ઝોર શીર ઉસ-પર
અમલ કીયા જાયે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, હરએક દુઆ જનામે ખારીમેં
મુસ્ત-મખ (કુચુલ) હોગી.

બહોત લોગોંકી ફરમાઈશ થી, કે બહોતસી દુઆયેં કે જો ગુજરા-
તીમેં આજ તક નહીં છપી હેં, વયસી દુઆયેં છપવાના ચાહીયે.
ઇસલીયે ઉનકી ફરમાઈશ બ-મુજબ યે કિતાબ, “કશીફુલ હાજત,
ઉર્ફ હલ્લે મુશકીલાત.” તૈયાર કરકે છપવાઈ હે. મુજકો ઉમ્મીદ હે,
કે યે કિતાબલી મેરી દુસરી કિતાબેં ઝીંદા કરામાત, ઝોર વજાયેફે
કાદેરી, ઝોર તોહ-ફતુલ મુશતાફ. વ-ગયરા. કે જીસમેં દુઆયેં, ઝોર

વઝાયેફ, ઓર અમલીયાત, વ-ગયરા હેં. ઓર વોહ કિતાબેં પસદે આમ હો-ચુકી હેં. ઇસ તરેહ યે કિતાબલી મક્યુલે આજ હોગી.

અગર ઇસ કિતાબમેં કોઈ જગા ગલતી, યા ખતા નજર આવે, તો દર ગુજર કરેં. ઓર અગર કીસીકો કોઈ દુઆસે ફાયેદા હોવે, તો વોહ મેરે હકમેં દુઆયેં ખયેર કરેં.

ઇસ કિતાબકી પુસ્ત-પર જો કિતાબોંકે નામ લીખ્તે હેં. ઉસકે સિવાયે દુસરી કિતાબેંલી હમારે પાસ મૌજુદ હેં. જનકો મંગવાનેકી જુરત હો, તો ખત લીખકર મંગવાનેસે વી. પી. સે રવાના કી-જાયેંગી. ફક્ત વસ્સલામ.

મુ. બીલીમરા. }
દેગડી સ્ટ્રીટ,

રાકીમ આપકા દુઆગો.
મીર સૈયદ-અલી કાદરી.

કશ-પુલ હાજત,

ઉર્ફ

 હલ્લે મુશ્કીલાત.

હઝરાત-દુઆ એક અયસી નેઅમતે હઝમા હે, કે જસ કીસીને કુછ પાયા હે, વોહ દુઆહીસે પાયા હે, કોઇ વલી, યા નખી, બ-ગયેર દુઆકે દર-જયે વિલાયત, ઓર તુખુવતકો નહીં પહોંચા, થેહી એક બડી કસોટી હે, કે જસકે જરૂરિયેસે દીનો, દુનિયાકી હરએક મુશ્કીલાત, આસાન હો-જતી હે, વોહ બડેહી ખુશ કિસ્મત હે, કે જો શબ્દો રોજ દુઆમેં રહતે હે. ઓર વોહ લોગ બડેહી બદ-ખત, ઓર બે-નસીબ હે, કે જો દુઆ માંગનેસે ઇનકાર કરતે હે.

કુરઆને મજીદ, ઓર અહાદીસે સહીહામેં દુઆ માંગનેકી બડી ફઝીલત, ઓર અઝમત, પાઇ જતી હે, ચુનાંચે ફરમાયા, રસુલુલ્લાહ સલ, ને અદ-દુઆઓ હોવલ ઇબાદત, યાને દુઆ ઇબાદત હે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અદ-દુઆઓ મુખ-પુલ ઇબાદત. યાને દુઆ ઇબાદતકા મઝ હે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જસ શખ્સકો દુઆકી તૈરીફ મીલતી હે, ફેતે-હત લહુ અબવા-બુલ ઇજા-મત. યાને ઉસકે વાસતે કુખુલીયતકા દરવાજા ખુલ જતા હે.

ફરમાયા, હઝરાત રસુલે મકબુલ સલ, ને કે. લા-ચોરહ ફુલ-કદાયા, ઇલિલ-દુઆઓ, યાને કઝા નહીં ટલતી, મગર દુઆસે

ધંસ હદીસસે સાખીત હુવા, કે દુઆ દાદએ બલા હે. અગરચે
 ઉસ બલાકે ઉતરનેકા હુકમ હો-ચુકા હે, અયસાહી કુરઆને મજીદ
 મેં-બી ઇસકા સુખુત પાયા જતા હે. ચુનાંચે અદ્લાહ તઆલા,
 ઈરશાદ ફરમાતા હે, યમ-હુટલાહો મા યશાઓ, વ-ચુસ-ખેતો,
 વ-ઇન-દહુ ઉમ્મુલ-કિતાબ, યાને મીટા દેતા હે, અદ્લાહ
 તઆલા, જસકો ચાહતા હે, ઓર લીખ-દેતા હે, જસકો ચાહતા હે.

ફરમાયા, હઝરત રસુલ સલ, ને કે-દુઆ મોઅમીનકે લીયે
 હથીયાર, ઓર સુતુને દીન, ઓર આસમાનો ઝમીનકા નુર હે.

જખ કોઈ મુસલમાન અંદા, ખુલુસ નિયતસે દુઆકે વાસ્તે
 હાથ ઉઠાતા હે, તો અદ્લાહ તઆલા, ઉસકી દુઆકો રદ નહીં
 કરતા. બલકે યાતો જલદી કુખુલ કર લેતા હે, યા ઉસકો જખીરા કર
 રખતા હે. ઓર ક્યામતકે રોજ ઉસકા અજર અતા ફરમાયેગા.

ધંસ હદીસસે માઅલુમ હુવા, કે દુઆકા અસર કબીલી ઝાયે
 નહીં હોતા. ખાહ યહાં દુનિયામે કુખુલ હો, યા આખેરતકે લીયે
 જખીરા હો. બહર કયેફ દુઆકા અસર ઝુરર ખીઝ-ઝુરર હોતા રેહતા
 હે. કબીલી વોહ ઝાયે, ઓર રાયેગાં નહીં હોતી. બહેલી ખુશ-નસીખ
 વોહ લોગ હે, કે જો ઇન્જો ઇન-કિસારીસે હર વક્ત દુઆ માંગતે
 રેહતે હે.

દુઆ, -ખ-દરગાહે કાઝીયુલ હાજત.

અય ખુદાયે પાક, રહ-માનો રહીમ, =કાઝીઉલ હાજતો વહહાખો કરીમ.
 અય ઇલાહીલ આ-લ-મી અય ખે-નિયાઝ=દીને દુનિયામે હમારે કાર સાઝ.

તુહી માઅમુદ ઓર તુહી મકસુદ હે=તેરેહી હાથોમેં ખયરો ગુદ હે.
હમ તેરે બંદે હેં ઓર તુહે ખુદ=તુ કરીમે મુતલક ઓર હમ હેં ગદ.
હમ ગુનેહ-ગાર ઓર તુ ગફકાર હે=હમ ભરે અયમોસે તુ સતાર હે.
હમ હેં બે-કસ ઓર તુ બે-કસ નવાઝ=હમ હેં નાચાર ઓર તુહે ચારા-સાઝ.
તુ વોહ કાદીર હે કે જો આહે કરે=જસકો આહે દે જસે આહે ન-દે.
તુ વોહ દાતા હે કે દેનેકે લીયે=દર તેરી રહ-મતકે હર દમ હેં ખુલે.
તેરે દર પર હાથ ફયલાતા હે જો=પાહી લેતા હે વોહ હર મકસુદકો.
માંગના હમ પર કીયા હે તુને ફર્જ=ઓર સીખા હમકો દીયે આદાબે અર્જ.
માંગને-ભી હમેં ફરમા દીયા=માંગનેકા ઢંગભી ખતલા દીયા.
ખલકે મઝમુભી હરએક દરખાસ્તકા=હમકો યા રખ તુને ખુદ સીખલા દીયા.
હર ધડી દેનેકો તુ તૈયાર હે=જો ન-માંગે ઉસસે તુ બે-ગર હે.
હર તરફસે હોકે હમ ખારો તખાલ્ફ=આ-પડે અખ તેરે દર ઘર યા ઇલાહ.
ગરચે યા રખ હમ સરાપા હેં ખુરે=અખ તો લેકીન આ-પડે દર પર તેરે.
દીલમેં હેં લાખો ઉમ્મીદેં જલ્વા-ગર=હાથ ઉઠાતે શર્મ આતી હે મગર.
તુ ગની હે ઓર હમ હેં બે-નવા=કોન પુછેગા હમેં તેરે સિવા.
હે તુહી હાજત-રવાયે દો-જહાં=હમ તેરા દર છોડ-કર જાયેં કહાં.
સદકા અપની ઇઝ-ઝતો ઇજલાલકા=સદકા પયંગઅરકા ઉનકી આલકા.
અપની રહ-મત હમ-પર આખ મખ-ગુલ કર=યે મુનાજત ઓર
દુઆ મકમુલ કર.

ઉપર લીખ્ખી હુઘ દુઆ, નમાઝે પંજ-ગાનાકે બાઅદ, યા
સુબોહકો, યા ઇશાકે બાઅદ, જખ જ આહે, કિબ્લા-ર ખયેઠ-કર, દોનો
હાથ ઉઠા-કર પરહે. બા-વુજુ પરહે. તો અટ્ટલાહ તઆલા, ઉસકી
મુશકીલેં આસાન કરે. આમીન.

સુનાજતે યુસુફી.

તેરા નામ હે પાક પરવર દીમાર,
તેરી કુદરતોંકા નહીં કુછ શુમાર;
એક અદનાસી કુદરત તેરી આશ-કાર,
કીયે કુનસે આલમ અઠારા હજાર;
હે ઝેમા તુઝે અકબરી સરવરી,
મેરી બાર કયું દેર ઇતની કરી.—૧

તેરી જાત મવત્તા ગપુર રહીમ,
મરઝ લા-દવાકા તુહી હે હકીમ;
હમેશાસે હે ઓર રહેગા કદીમ,
તુઝીકો કહે હેં સમી-ઉન અલીમ;
હે ઝેમા તુઝે અકબરી સરવરી,
મેરી બાર કયું દેર ઇતની કરી.—૨

તેરે હુકમ બિન બર્ગ જુંબીશ ન-ખાયે,
જગાગે કહીં હીલકે જરરા ન-જાયે;
તેરે હુકમસે મેંહ બરસને લગા,
હુઝ બાગે દુનિયાકો જસસે ફિઝા;
કરે ખુશ્ક ખેતી તુ પલમેં હરી,
મેરી બાર કયું દેર ઇતની કરી.—૩

ઝમીંકા કીયા ઇજઝ તુને કુમુલ,
હુયે ઉસપે ઝાહીર મોહંમદ રસુલ;

યહાં તક દીયા ઉનકે રત્નેકો તુલ,
કે લવ-લાક હે જીનકી શાનમે તુઝુલ;
અતા ઉનકો મોહરે તુખુવત કરી,
મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૪

કીસીકો કીયા અંખીયા અવલીયા,
કીસીકો દીયા ઓહદા અખ-દાલકા;
કીસીકો કુતુખ ઓર કલંદર કીયા,
કીસીકો દીયા ગૌસકા મરતખા;
કીસીકો અતા કી હે પયગંબરી,
મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૫

લીયા હઝરતે આદમને ગંદુમકો ખા,
બેહીસ્તોંસે આહેર મીલી ઉનકો જા;
રહે ખીખી હવ્વાસે મુદત જુદા,
કીયા ખાખે રહ-મતકા શીર ઉનપે વા;
મુલાકાત દોનોંકી ખાહમ કરી,
મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૬

ગીરાયા જો યુસુફકો ભાઈયોંને ચાહ,
ઉન્હોંને વહાં ચાહી તેરી પનાહ;
મોહાશીઝ રહા ઉનકા શામો પગાહ,
કીયા ઉનકો શીર મિસરકા ખાદશાહ;
હુમ દીન બ-દીન ઉનકી શીર બેહતરી,
મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૭

हुये गममें याकुम तम मुप्तीला,
 डीया उनसे युसुक्को अस-दम गुहा;
 हुवा उनका अस-दम तुही राह-नुमा,
 दीये आगद मुदतके दोनों भीला,
 करमकी धडी उनपे आयद करी;
 मेरी पार क्युं हेर छतनी करी—८
 छसी गममें याकुम गीरीया कुनां,
 रहे अेक मुदत तलक नं द्रिशां;
 वलेकीन न-पाया पिसरका नशां,
 डीया राज पीन्हांको उन-पर अयां;
 अयर उनपे युसुक्की आहीर करी;
 मेरी पार क्युं हेर छतनी करी.—९
 जुलेआका दासीद हुवा नय प्याल,
 मकरका पीछाया था तय उसने नल;
 ने आहा करे मुजसे युसुक् विसाल,
 लीया साइ उनको मकरसे निकाल;
 मुक्क-इल छुछ सातो वां कोहरी,
 मेरी पार क्युं हेर छतनी करी.—१०
 अंगुकी सुलेमांडी नती रही,
 ने हयअत थी शाहीकी नती रही;
 के इरमान उनका न-माने कोछ,
 वहां अेक कुदरत दीआछ नछ;
 भीली शिकमे माहीसे अंगुस्तरी;
 मेरी पार क्युं हेर छतनी करी.—११

હુયે ગમમેં દાઉદ જળ મુખ્તીલા,
કે દસ્તમેં મોમ લોહા કીયા;
તેરે હુકમકી કુછ નહીં ઇતીહા,
જો ચાહે કરે ઓર જો ચાહા કીયા;
હે દુર અઝ સમઝ તેરી કારી-ગરી,
મેરી ખાર ક્યું દેર ઇતની કરી.—૧૨

તેરા નામ ઇસાને જીસ-દમ લીયા,
દીયા ક્યારે કોહનાસે મુરદા જીલા;
યેહી વક્ત મુસાપે આઘદ હુવા,
અસાસે શજર એક દીખાયા ગયા,
મીલા ફલ તેરી યાદ જીસને કરી;
મેરી ખાર ક્યું દેર ઇતની કરી.—૧૩

લીયા સખ ઐયુબકા ઇમ્તીહાં,
કીયા જીસ્મ કીડોંસે ગીરખાલ-સાં;
કુદુરતકા પાયા ન નામો નશાં,
રહી શુક કરતે ખરાખર ઝખાં;
જસા-મત વહાં ઉનકી કુંદન કરી,
મેરી ખાર ક્યું દેર ઇતની કરી.—૧૪

પડે આગમેં જળ હઝરતે ખલીલ,
પુકારા ઉન્હેને કે રખ્યે જલીલ;
કર ઇસ ખાગકો ખાગે ખોસ્તાં જમીલ,
વહાં ફઝલ કરતે ન લગી કુછ ઢીલ;
લોહ આતશ જો થી ખાગ ખાડી કરી,
મેરી ખાર ક્યું દેર ઇતની કરી.—૧૫

પડી કિસ્તીયે તુલ પર જળ બલા,
ગયા કુળ વાં જીસકો યા કુળના;
બચાયા ઉસે જીસકો મંજુર યા,
ઉસે ગર્ક મુતલક ન-હોને દીયા;
દીખામ વહાં તુને સિન-અત ગરી,
મેરી ખાર કયું દેર ધતની કરી.—૧૬

ઝમાનેમેં હઝરતકે યા એક બશર,
ખુરે કામ કરતા યા શામે સહર;
મગર ધજઝ ઉસકા હુવા દાદ-ગર,
‘ મરા જળ હુધ ઉસ-પર અયસી નઝર;
નમાઝ ઉસકી હઝરતને જાકર પઠી,
મેરી ખાર કયું દેર ધતની કરી.—૧૭

તેરા નામ સત્તાર ગફાર હે,
યે બંદા સરા-સર ચુનેહ-ગાર હે;
મેરી નાવ હે આર મુંજ-ધાર હે;
તુહી પાર ઉસકા કરન-હાર હે.
યે હાલત મેરી હે બલી યા ખુરી,
મેરી ખાર કયું દેર ધતની કરી.—૧૮

તેરી જાતમેં કય હે ચુનો-ચરા,
તેરે ખીન નહીં હે કોઇ દુસરા;
વસીલા હે લા-તક-નતુકા સદા,
તેરે દરકે સાધલ હેં શાહો ગદા;
હર એકકી સદા તુને પુરી કરી,
મેરી ખાર કયું દેર ધતની કરી.—૧૯

તેરી હમ્મ ક્યા કર સકે ચે ઝખાં,
 સના-ખાં હેં તેરે સભી ધન્સો જાં;
 તુ ખલ્લાક હે ખલ્કકા બે-ગુમાં,
 તુહી અયેબ-પોશા ઓર તુહી ગયેબ-દાં;
 તુઝીકો હે માઅલુમ ખોટી ખરી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી—૨૦

ગમ જખ કે યુનુસકો માહી નીગલ,
 ન-કામ આયા ઉસ વક્ત કોઈ અમલ;
 બતા નામ અપના ઉસે ખર મહલ,
 નીકાલા બીલા હીસ્સો હરકત ખતલ;
 વહાં તો હુધ ચે કરમ ગસ્તરી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી—૨૧

ગુનાહોંકા હે મુઝપે ખારે અતમ,
 તુઝીકો હે પયદા કીયેકી શરમ;
 મેરે પર તુ કર જલ્દ અપના કરમ,
 કે હાં મુઝસે સખ દુર દુનિયાકે ગમ;
 ન દુનિયામેં હો મેરી પરદા-દરી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૨૨

ચે આસીકી હે તુઝસે અમ તો દુઆ,
 કે ઝાહીર હે તુઝપે મેરા મુદ્દ-દુઆ;
 બ-હકકે નખી શાહે ખયરલ-વરા,
 દીક્કા અપને દરસે મુઝે ચા ખુદા;
 હું લાચાર ઉમ્મીદ તુઝસે ખરી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઇતની કરી.—૨૩

તુ અદના કો ચાહે તો આલા કરે,
 તુ આલાસે ચાહે તો અદના કરે;
 યે બંદા કહાં ધીર તુઝ બીન ધરે,
 સિવા તેરે કુછ ન કીસીકો સરે;
 કરે પલમેં હલ તુહી મુશ્કીલ અડી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઈતની કરી.—૨૪

ઝમાને પે હે તેરી રહ-મત તુઝલ,
 વલે-કીન મેં હું રંતે ગમમેં મલુલ;
 ધલાહી બ-હકકે મોહંમદ રસુલ,
 • દુઆ મુઝ ગુનેહ-ગારકી કર કુયુલ;
 તુહી અકબરી હે તુહી સરવરી,
 મેરી ખાર કયું દેર ઈતની કરી.—૨૫

(ઉપર લીખ્ખી હુઈ દુઆ હર મુશ્કીલ કે વક્ત, બા-વુઝ હોના હાય ઉઠા-કર, કિમ્લા-ર બગેઠ-કર, હર સુખ્હોકો જનાબે ખારીમેં પઢે, તો હક-તઆલા, ઉસકી મુશ્કીલ આસાન કરેગા.)

અસ-નાહે દુઆયે નુર.

એક દીન પયગંબરે ખુદા સલ, મદીનીકી મસ્જદમેં તશરીફ રખતે થે. કે મેહતર જુબ્બાઈલ અલે, આયે. ઓર અઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, સલ, ખુદાયે તઆલાને આપકો સલામ કહા હે. ઓર યે તોહફા દુઆયે નુર, કા આપકી હમ્મતકે લીયે ભેગ હે. યે દુઆ

આગેકી ઉમ્મતોં પર ન-ભેજી થી. મગર તુમહારી ઉમ્મતકે બક્ષીશકા સખખ કરકે ભેજા હું. અગર કોઇને તમામ ઉમર સિજદા ન-કીયા હો, તો ઈસ દુઆકો પઢે. તો ઉસકો સવાખ હજર શહીદોંકા, ઓર સીદ્દીકોં કા, ઓર લોહો કલમ, ઓર અરશો કુરસી, ઓર સાત તખ્ત આસ્માનો ઝમીનકા, ઓર આઠ જન્નતોંકા દુંગા. અગર કોઇ ન-પઢ સકે, તો નઝરસે દેખે, યા કીસીસે પઢવા-કર સુને, તો સવાખ ઇબ્રાહીમ ખલી-લુટલા અલે, કા ઉસકો દુંગા. ઓર સવાખ નુહ અલે, ઓર મુસા કલી મુદ્દા અલે, ઓર ઈસા રહુટલા અલે, ઓર મેહતર જબ્રીલ અલે, ઓર મેહતર મીકાઇલ અલે, ઓર મેહતર ઈસરાફીલ અલે, ઓર મેહતર ઇઝરાફીલ અલે, કા ઉસકો અતા કરંગા. યા મોહંમદ સલ, ઉસકો ઓર ઉસકે માં-આપકો જખખુંગા. યા મોહંમદ સલ, જસ ધરમેં યે દુઆ હોગી, તો હજર ધર તક ખરકત હોગી. ઓર ઉસ ધરકો આગસે, ઓર આદત, ઓર ખલીયાતસે અમનમેં રખખુંગા. ઓર ઇસકે પઢને-વાલેકો જન્નતુલ-શીરદોસમેં દાખીલ કરંગા. ઓર આપકે હમ-સાયેમેં રખખુંગા. ઓર ઇસકે પઢને-વાલેકે લીયે, જન્નતમેં મહલ્લાત તૈયાર હોતે હેં. હર એક મહલ્લકે આગે હજર નદ્દીયાં ચલતી હેં. ઓર હર દરખ્ત નદ્દીકે કિનારે પર, અસ્સી હજર દરખ્ત હેં. ઓર હર દરખ્ત પર, અસ્સી હજર ડાલીયાં હેં. મેવેસે ભરી હુધ, કે ઉસકી ગીનતીકા શુમાર અટલાહ તઆલા જનતા હે. યા મોહંમદ સલ, જખકે ઇસ દુઆકા પઢને-વાલા મરતા હે, તો જબ્રીલ અલે, હજર ફરીસ્તોંકે સાથ મોહાફ્ફતકે વાસ્તે તા રોજે કયામત, ઉસકે પાસ રહેંગે, યા મોહંમદ સલ, જો કોઈ મુરદેકે કફનમેં યે દુઆ લીખ-કર રખખેગા, તો સવાલ મુનકર નકીરકા ઉસ મુરદે પર આસાન હોગા. ઓર ઇસ દુઆકા પઢને-વાલા, ઓર પાસ અપને રખને-વાલા અયેશો

ધશરતસે દુલિયામેં રહેગા. શીર ધમાનકી સલામતીસે મરેગા. ઓર ક્યામતકો ઉસકા મોંહ ચૌધવીં તારીખકે ચાંદકી માનીંદ રૌશન, ઓર નુરાની હોગા. ઉસે દેખ-કર, હથકી સખ ખલ-કત કહેગી, કે શાયેદ કોઇ પયગંબર, યા વલી-અલ્લાહ હે. ગયેબસે નીદા હોગી, કે યે બંદેયે ખુદા, ઓર ઉમ્મતે મોહંમદ સલ, સે હે. લેકીન યે મરતબા ઓર ફઝીલત, ઉસકો બ-સખબ પઢને દુઆયે નુરકે હાસીલ હુઈ હે. ઇસ દુઆકે પઢને-વાલે પર કર્જ ન-રહેગા. ઓર વોહ ન બીમાર હોગા. હમેશા સેહ-હત. ઓર સલામતીસે રહેગા. ઓર ઇસ દુઆકા રખને-વાલા ગમ, ઓર ઝાલીમોંકે જુલમસે આઝાદ રહેગા. ઓર સફરમેં જાયેગા, તો સહી સલામત વાપીસ આયેગા. ઇસ દુઆકે બહોત ફવાયેદ હે, લેકીન યહાં મુખ્તેસર લીખ્ખે ગયે હે. વોહ દુઆ યે હે. દુઆ લીખના હો, તો અરબી હરફોંમેં લીખ્ખો.

દુઆયે નુર.

બિસ્મીલ્લાહિર રહમા નીર રહીમ.

અલ્લા-હુમ્મા યા નુરો, તનવ-વરત બિન-નુરે, વન નુરો, ફી નુરે નુરેકા. યા નુરો, અલ્લા-હુમ્મા બારેક અ-લય-ના વહ-ફા અન્ના બલા-અના, યા રહીફે લખ્ખેક, વર-હુમ લખ્ખેક, વશ-ફા લખ્ખેક, વગ-ફેર લખ્ખેક, વ અક-રીમ લખ્ખેક, વ અન-નદલાહા યબ-અસો મન-ફીલ કુબુર, અલ્લા હુમ-મર-ઝોકના ખય-રહ-દારેન, માઅલ કુરબે, વલ ઈબ-લાસે

વલ ઇસ્તે-કા-મ-તે જે-લુત-ફેક, વ-સલ-લલ્લાહો અલ્લા
અયરે ખલ-કીહી, મોહમ-મદીંવ, વ-આલીહી, વ અસહા-
ખીહી, અજ-મઇન. વ-સલ્લમા તસલી-મન, કસી-રન કસીરા,
જે-રહ-મતેકા યા અર-હમર રાહે-મીન.

અસનાદે અહદ-નામા.

નકલ-હે, કે જે કોઇ અહદ-નામેકો સારી કમરમેં એક મરતબે
પઢે, તો સાથ ઇમાનકે મરે, ઓર ખેહીસ્તી હો. આદમીકે બદનમેં ત્રીન
હજર ખીમારીયાં હેં. એક હજર ખીમારીયોંકી દવા હકીમ જાનતે હેં.
ઓર દવા કરતે હેં. ઓર દો હજર ખીમારીયોંકી દવા કોઇ નહીં જાનતા.
જે કોઈ અહદ-નામે-કો અપને પાસ રખ્ખે, તો ખુદાયે તઆલા
ઉસકો ઉન ત્રીન હજર ખીમારીયોંસે ડિગાહ રખ્ખે. ઓર નકલ હે, કે
જે કોઇ અહદ-નામેકો અપને પાસ રખ્ખે, તો સાંપોં, ઓર ખીચ્છુઓંસે
અમનમેં રહે. ઓર જાદુ ઉસ-પર કાર-ગર નહો. ઓર ઝખાન બદ-
ગાયોંકી બંદ હો-જાવે. ઓર અગર લીખ-કર, ઓર પાનીમેં ઘોકર,
કીસી દર્દ-મંદકો પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઓર નકલ હે, કે જે કોઇ
અહદ નામેકો શરી લાવે, તો હાજત ઉસકી ખર આવે. ઓર અગર
ઉસકો મુશ્ક ઓર જાફરાનસે લીખ્ખે, ઓર મેંદકે પાનીસે ઘોકે ત્રીન
દીન સુખોહકો જીસ શખ્સકો પીલાવે, તો ઉસે ફહમ, ઓર અકલ
ઝીયાદ હો. ઓર જે કુછ સુને, વોહ યાદ રખ્ખે. ઓર જે કુછ કે
યાદ હો, વોહ ફરામોશ નહો. ઓર જે કોઈ અહદ-નામેકો પઢે, ઓર
સવાબ ઉસકા મુરદોંકો બખ્શે, તો કબર ઉસકી મશરેફસે મગરેબ તક,

પુર નુર ઝોર કુશાહ હો. ઝોર ઉસકી કબરમેં જન્નતકી તરફસે ખીડકી
 ખોલ-દી જાવે. ઝોર ઇસ અહદ-નામેકી હક-તઆલા-તે એક મુસ્ત
 બનાધ હે. કે જબ મુરદા કયામતકો કબરસે ઉઠે, તો યે ફરિસ્તા બન-કરે
 સામને આવે. ઝોર હુલ્લે ઘેહીસ્ત પેહનાવે. ઝોર પુરાક પર સવાર કરે.
 હક-તઆલા ફરમાવે, કે અય મોઅમીન ! તેરે સાથ અહદ-નામા
 હે, તો તુ ખુશ હો, કે તુને દુનિયામેં હર રોજ અહદ-નામા પઢા હે.
 આજ ઉસ અહદકો મેં વફા કરતા હું, તાજ સર પર રખ, ઝોર
 જા-મ-યે ઘેહીસ્તકો પેહન, ઝોર પુરાક પર સવાર હો. ઝોર ઘે
 અજાબ, ઘેહીસ્તમેં જા, ઝોર જીસ શખ્સકી તુ શકાઅત કરે, ઉસે
 બખશું. જબ 'ઉસ શખ્સકો ખલકત કયામતકે દીન, ઇસ તરેહસે દેખે
 કે મોહ ઉસકા ચૌધવી રાતકે આંદસા હે, ઝોર અયસા સામાન હે.
 તો સબ ગુલ મચાવે, કે યે કોઇ પયગંબર હે, યા કોઇ સીદદીક
 ખુજુર્ગતર હે. કે અયસી ખુજુરગીસે આતા હે. ફરિસ્તા નિગેહ-બાન
 ઘેહીસ્તકા કહે, કે યે પયગંબર નહીં હે. અંદયે-ખુદા, ઝોર ઉમ્મતે
 મોહંમદ મુસ્તફા સલ, હે. દુનિયામેં અહદ-નામે-કો અકસર પઢતા
 યા. યે સબ ઉસીકા નુર હે. ઝોર ઉસીકી બરકત હે. ઉસ વકત વહાંકી
 મખલુક ફર્યાદ કરેગી, ઝોર કહેગી, કે ઇતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઝોર
 અફસોસ કે અહદ-નામા મોઅઝ-ઝમ, ઝોર મુકર્રમસે ગાફીલ રહે, વોહ
 અહદ-નામા યે હે. અહદ-નામેકો લીખના હો, તો અરબી હરફોમેં લીખજે.

અહં-નામા.

ખિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લાહ-હુમ્મા ફાતે-રસ સમા-વાતે વલ અરહે,
આલે-મુલ ગયમે વશ-શહા-દતે, હોવર રહમા-નુર રહીમ.
અલ્લાહ-હુમ્મા ઇન્ની આ-હદો ઇલય-કા, ફી હાજે-હીલ
હયા-તીહ દુન્યા, જે-અન્ની અશ-હદો-અલ લા-ઇલાહા
ઇલ્લા અનતા વહ-હકા, લા-શરીફ લકા, વ-અશ-હદો
અન્ના મોહમ-મહન અખ્દોકા, વ-રસુલોકા, ફસા તકેલ-ની
ઇલા નફસી, ફ-ઇન-નકા ઇન-તકેલ-ની, ઇલા નફસી, તોકર
રેખની ઇલશ-શરરે, વ-તોખા-એદની મિનલ ખયેર, વ-ઇત્તી
લા-અત-તકેલો ઇલ્લા જે-રહ-મતેકા, ફજ-અલ-લી ઇન-
હકા અહ-હન, તવફ-ફય-તહુ ઇલા યૌમીલ કિયામા, ઇન-
નકા લા-તુખ્લે-પુલ મિઆદ, વ-સલ-લલ્લાહો તઆલા અલા
ખયરે ખલ-કીહી, મોહમ-મહીવ, વ-આલીહી, વ-અસહા-
બીહી, અજ-મઇન, જે-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

અસનાદે દુઆયે જમીલા.

નકલ-હે કે જસ શખ્સને બાઅદ, નમાઝે સુખ્હોકે ઇન નામોંકા
પરહા, તો ઉસને એક સો હજ અદા કીયે, બરાબર હઝરત આદમ
અલે, કે ઓર જસ શખ્સને બાઅદ, નમાઝે ઝોહરકે પરહા, તો ઉસને

ત્રીન સો હજ અદા કીયે. બરાબર હજરત ઇબ્રાહીમ અલે, કે. ઓર જીસ જીસ શખ્સને બાબદ, નમાઝે અસરકે પરહા, તો ઉસને પાનસો હજ અદા કીયે. બરાબર હજરત ઈસા અલે, કે. ઓર જીસ શખ્સને બાબદ, નમાઝે મગરેબકે પરહા, તો સાત સો હજ અદા કીયે, બરાબર હજરત યુનુસ અલે, કે ઓર જીસ શખ્સને બાબદ, નમાઝે ઇશાકે પરહા, તો ઉસને હજર હજ અદા કીયે, બરાબર હજરત મુસા અલે, કે ઓર જીસ શખ્સને બાબદ, નમાઝે તહજ-જુદકે પરહા, તો ઉસને લાખ હજ અદા કીયે, બરાબર હજરત મોહંમદ સલ, કે, ઓર હજર કુરઆન ખતમ કીયે, ઓર હજર બંદે આઝાદ કીયે. ઓર હજર ભુકે, ઓર પ્યાસોંકો ખીલાયા પીલાયા. જો શખ્સ ઇસમેં શક દાયા, વોહ ગુનેહ-ગાર હુવા. ઓર દુસરી રિવાયતમેં વારીદ હે, કે એક રોજ હજરત મોહંમદ સલ, મસજીદમેં તશરીફ રખતે થે, કે નાગહાં હજરત જીબ્રીલ અલે, મસજીદમેં આયે, ઓર કહા, યા પય-ગંબરે આખરીઝ-ઝમાન, હુક તઆલાને તુમહારે ઉપર સલામ ભેજ હે, ઓર કહા હે, કે યે દુઆયે જમીલા, મેને તુમહારે, ઓર તુમહારી ઉમ્મતકે વાસ્તે ભેજ હે. હજરત મોહંમદ સલ, ને પુછા, કે અય માધ જીબ્રીલ અલે, ઇસ દુઆયે જમીલા-કા, સવાબ મેરે ઓર મેરી ઉમ્મતકે વાસ્તે બયાન કરો, હજરત જીબ્રીલ અલે, ને કહા, કે જો આદમી ઇસ દુઆકો પરહે, યા અપને પાસ રખ્ખે, અગરચે ગુનાહ ઉસકે મિસ્ત્રે કફે દરિયાકે, યા રેગે ખીયા-બાનકે હોં, તો બરકત ઓર ફયેઝસે ઇસ દુઆયે જમીલા કે, હુક તઆલા બખ્શ દેગા. શીર હજરત જીબ્રીલ અલે, ને કહા, અય મોહંમદ સલ, જો આદમી કે ઇસકો પરહે, યા અપને પાસ રખ્ખે, તો જાં-કતીકે વકત હુક તઆલા, અપની કુદરતસે ઉસ બંદેકો સદ-મયે માતસે નખત દેગા.

ઝોર નો શખ્સ બાબદ મરનેકે અપની કબરમે રખ્ખેગા, તો ઉસકી ખીદમતકો એક હુર. ક્યામત તક રહેગી. ઝોર નો કોઇ ઇસ દુઆકો પંધરા મરતખે માહે રમઝા-નુલ મુબારકમે રોઝા ખોલનેકે વકત પરહે, ઝોર અગર પરહ ન-સકતા હો, તો અપને હાથમે રખ્ખે, ઝોર ગ્યારા મરતખે દુરદ પરહે, ઝોર નો હાજત દીલમે હો, વોહ બ-ધનાયતે ઇલાહી ખર આવે, ઝોર નો શખ્સ અપની તમામ ઉમરમે એક મરતખે પરહે, યા અપને પાસ રખ્ખે, તો ક્યામતકે દીન પુલ-સિરાતસે સેહલમે ઉતર જાયે. ઝોર પઢને-વાલા, ઝોર પાસ રખને-વાલા ઇસ દુઆકા માનીંદ બંકે પુલ-સિરાતસે ગુજરે, ઝોર શીર જીજીલિ અલે, ને કહા, કે યા હઝરત મોહમ્મદ સલ, ખોહતસે અસનાદ મેં નહીં કેહતા હું. અગર સબ સવાબ બ્યાન કરતા, તો તમામ ખલાયેક, નમાઝ રોઝા તરક કરતી. ઝોર નો ઇસ દુઆકો પરહે, યા અપને પાસ રખ્ખે, તો ક્યામતકે દીન, મોંહ ઉસકા માનીંદ ચૌધવી રાતકે ચાંદકે રૌશન હો, ઝોર નો આદમી ઇસ દુઆકો અપને પાસ નમાઝમે રખ્ખે, તો ઉસકો કફરત કઝા હો, ઝોર ક્યામતકે દીન, જબ કબ્સે ઉકે, તો સબ હાઝીરીને અરસાત કહેં, કે યે કોનસા પયગંબરે ઉલુલ-અઝમ હે ! પસ હક તઆલા; ફરમાવેગા, કે ઇસ દુઆયે જમીલા, કો ઇસને પરહી હે, ઝોર ઉસકે બાધસસે યે બુઝુરગી પાછ હે. ઝોર ક્યામતકે દીન, પઢને-વાલા, ઝોર પાસ રખને-વાલા, ઇસ દુઆકા બેહીસ્તમે જાયેગા. ઝોર નો દર-મિયાન લડાઇકે જાવે, ઝોર બહોતસે દુશ્મન એકહી દે, ઉસકે ઉપર તલવાર મારે, તો હરગીઝ તલવાર કામ ન-કરેગી. ઇસી તરેહ બહોત ફવાયેદ હે. નો શક લાવે, તો ગુનેહ-ગાર હોવે. દુઆ લીખના મંજુર હો, તો અરબી હરફમે લીખ્ખે. વોહ દુઆ યે હે.

દુઆયે-જમીલા.

ખિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

યા જમીલો યા અલ્લાહ, યા કરીમો યા અલ્લાહ.
 યા અજીમો યા અલ્લાહ, યા રહીમો યા અલ્લાહ.
 યા માઅરુફો યા અલ્લાહ, યા લતીફો યા અલ્લાહ.
 યા હન્નાનો યા અલ્લાહ, યા મન્નાનો યા અલ્લાહ.
 યા મુજીબો યા અલ્લાહ, યા અજીમો યા અલ્લાહ.
 યા હૈયાનો યા અલ્લાહ, યા ધુર-હાનો યા અલ્લાહ.
 યા સુખ-હાનો યા અલ્લાહ, યા સુલ-તાનો યા અલ્લાહ.
 યા મુસ્તઆનો યા અલ્લાહ, યા મોહસીનો યા અલ્લાહ.
 યા મુ-ત-આલી યા અલ્લાહ, યા રહ-માનો યા અલ્લાહ.
 યા રહીમો યા અલ્લાહ, યા કરીમો યા અલ્લાહ.
 યા અલીમો યા અલ્લાહ, યા હલીમો યા અલ્લાહ.
 યા જલીલો યા અલ્લાહ, યા મજીદો યા અલ્લાહ.
 યા મુકત્તે-હુલ અખવા-મે યા અલ્લાહ, યા ફરદો યા અલ્લાહ.
 યા વીતરો યા અલ્લાહ, યા અ-હ-દો યા અલ્લાહ.
 યા સ-મ-દો યા અલ્લાહ, યા મહમુદો યા અલ્લાહ.
 યા સાદેકો યા અલ્લાહ, યા ગનીમો યા અલ્લાહ.
 યા શાફી યા અલ્લાહ, યા કાફી યા અલ્લાહ.
 યા મોઆફી યા અલ્લાહ, યા બાકી યા અલ્લાહ.
 યા આખેરો યા અલ્લાહ, યા અહેરો યા અલ્લાહ.

યા ખખીરો યા અલ્લાહ, યા ખસીરો યા અલ્લાહ.
 યા રફીઓ યા અલ્લાહ, યા મુ-ત-કખેરો યા અલ્લાહ.
 યા સમીઓ યા અલ્લાહ, યા અખલો યા અલ્લાહ.
 યા હાદીયો યા અલ્લાહ, યા કાયેમો યા અલ્લાહ.
 યા સત્તારો યા અલ્લાહ, યા સાતેરો યા અલ્લાહ.
 યા ફત્તાહો યા અલ્લાહ, યા રખીસ સમા-વાતે વલ અરદે
 યા અલ્લાહ.

યા જલ-જલાલે વલ ઇક-રામ, યા અલ્લાહ.

બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

અલ્લા હુમ્મા ઇનની અસ-અલોકા, બે-હકકે હાજે-
 હીલ અસ-માયે, કુદલેહા અન તોસલ્લીયા અલા મોહંમદીન,
 વ અલા આલે મોહંમદીન કમા સલ-લયતા, વ સલ-લમતા,
 વ ખારક-તા, વ તરહ-હમતા, અલા ઇબરા-હીમા, વ અલા
 આલે ઇબરા-હીમા, ઇન્નકા હુમી-હુમ મજીદ, વ સલ
 લલ્લાહો અલા સૈયેદેના, વ-હખીબેના, વ શફી-એના, મોહં-
 મદીવ, વ અઝવા-જીહી અજ-મઇન. બે-રહ-મતેકા યા
 અર હમર રાહે-મીન.

અસમાયે હુસ્નાકી ફઝીલત.

રિવાયતોંસે યે ખાત તહકીક હો-ચુકી હે, કે ઇસ્મે આઝમ,
 અસમાયે ઇલાહી-મેં મખશી હે, તો સખસે બેહતર ઓર અરઝલ

આત ચે હે, કે અસ્માયે હુસ્નાકી તીલાવત પર મુદાવે-મત કી-જાયે,
 ઓર ઇસી વઝીફકે રોજ-મરરાકા માઅમુલ બના. લીયા જાયે. કયું કે
 હદીસે શરીફમેં અસ્માયે હુસ્નાકે યાદ, ઓર હીફઝ કર લેને-પર,
 દુખુલે જન્નતકા વાએદા આયા હે, જયસા-કે ઈરશાદ હોતા હે. ઇન્ના
 લીલાહે તીસ-અતંવ, વ તીસ-ઈના ઇસ-મન, મન અહસા-હા
 ઈ-ખ-લલ-જન્નાહ. યાને અદ્દાહ તઆલા-કે ૯૯ નામ હે.
 જુસને ઉનકો યાદ કર લીયા, વોહ જન્નતમેં દાખીલ હો-ગયા. ઇસી
 વાસ્તે સુરીયાયે કિરામકે હાં, સાલીકકી તાઅલીમમેં ૯૯ નામ બારે-
 તઆલાકે વીદમેં દાખીલ હે. જય રોજનેના અસ્માયે હુસ્નાકા
 વીદ કીયા જાયેગા, તો કલ્પમેં એક કિસમકી મુનાસે-અત, ઓર
 મોહબ્બત, ઉન અસમાકે સાથ પયદા હો-જાયેગી.

અસ્માયે હુસ્ના, મએ મુનાજાત.

મેરે માઅમુદ મેરે અદ્દાહ-અય મેરે બે-નિયાઝ શેહન-શાહ,
 જુમલા આલમકા કાર-સાઝ હે તુ-બલક પરવરે જહાં નવાઝ હે તુ;
 લુલ્હ હર નેકો બદપે આમ તેરા-અર-હમર રાહે-મીન હે નામ તેરા,
 રહમ કુન બર મન વ ગરીબીયે મન-દસ્ત દેહ બહરે દસ્તગીરીયે મન.
 કોઈ મેરા નહીં સિવા તેરે-મેરે ફર્યાદ-રસ મેરી સુન-લે,
 નફસો શયતાનકે હાથસે હું જલીલ-મુખ્સેસી-કી નહીં હે કોઈ સખીલ;
 ન ઇબાદતહી હે ન તાઅત આહ-હે ફકત તેરી રહ-મતોં પે નિગાહ,
 કર મેરી જુમલા મુશ્કીલેં આસાં-અપને ફક્લો કરમસે યા રહ માં.

મેરે આમાલ પર ન-કર તુ નઝર-યા રહીમ અપના રહમ કર મુઝ-પર,
 યા મલેકો અપની ખસ રહ-મતસે-દીનો દુનિયામેં જાહો સર્વત-દે,
 આમે રહ-મતસે ઝંગે દીલકો ધો-મેરે કુદદુસ પાક કર મુઝકો,
 કર અતા યા સલામો, વ યા શાફી-સેહ-હતો તંદુરસ્તી કાશી.
 તુહી મોઅમીન-હી હે મેરા ઇમાં-કયું ન ચાહું મેં તુઝસે અમનો અમાં,
 અલ-અમાન અલ-અમાન યા હુન્નાન=અલ-અમાન-અલ-અમાન યા મન્નાન;
 અલ-અમાન અલ-અમાન યા દૈયાન=અલ-અમાન અલ-અમાન યા સુખ-હાન
 શરરે શયતાં વ ઝુલ્મે સુલતાંસે-રીતયે દહેર વ જોરે અપ્વાંસે.
 અપને અમનો અમાંમેં દાયેમ રખ-છઝૂંતો આખરસે કાયેમ રખ,
 યા મોહય-મેનો બ-લુત્તે યઝદાની-સખ બલાઓંસે કર નિગેહ-ખાની;
 ઇઝૂંતો આખરમેં ફક ન-આયે-યા અઝીઝો હરએક બલા ટલ-જાયે,
 દર પયે આખર હો ગો આલમ-જબકે તુ હે અઝીઝ શીર કયા ગમ,
 જીસકો બખશે તુ ઇઝૂંતો હુરમત-કોન હે જો કે દે-સકે જલ્લત;
 અય જખર-દસ્ત ગાલીઓ જખખાર-મેરે ખીગડે હુયે બનાદે કાર,
 અય ખુદાયે ખુઝુર્ગો જલ્લો હલા=મુ-ત-કખેરો અકખરો આલા.
 કીઅ જોખા હે તુઝકો અય ખાલીક-કીઅીયાઇકે હે તુહી લાઇક,
 કોન હે ખાદશાહ કુન ફ-ય-કુન= કીસને દીખલાયે રંગે ગુના ગુન;
 તુહી ખાલીક હે કોન તેરે સીવા=સા-ન-એ જીન્નો ઇન્સો અરઝો સમા,
 તેરેહી હુકમસે હુઈ હર શય હે-તુહી ખારી તુહી મુસવ્વેર હે.
 તુને પયદા કીયે હેં જન્નતો નાર-તુહી ગફફાર હે તુહી કહહાર,
 કેહર તેરા ગઝબ હે ખારે ખુદા-અપને કેહરો ગઝબસે હમકો બચા;
 યા ઇલાહી મેં વોહ હું બદ-કિરદાર-કે મેરે નામસે હે નારકો આર,
 ગઈ બહરે ગુનાહ હું સર તા પા-શર્મસે મોંહ ઉઠા નહીં સકતા.

મગફે-રતકી કોઈ હમ્મીદ નહીં-તેરી રહ-મતસે પર બધદ નહીં,
 નેક યા બદ હું તેરા બંદા હું-તેરી દરગાહમેં સર ફગંદા હું;
 નહીં તેરે સિવા કોઈ યાવર-દર હમા હાલ મેરા અય દાવર,
 તુ અગર બખ્શ દે તો દુર નહીં-કયા તુ ગફાર અય ગફુર નહીં.
 બંદગીકી તુજે ગરજ કયા હે-તુ તો વહુહાબ હે ઇવજ કયા હે,
 ગબરો મોઅમીન મજ્બુસીઓ તરસા-તેરે ખાને કરમસે જલા-રૂઆ;
 તુહી રજઝાક ઇન્સો જાંકા હે-તુહી રોઝી-રસાં જહાંકા હે,
 યા ઇલાહી બ-શાને ફતાહી-ખોલદે ગયેબસે દરે રોઝી.
 કર મુજે ગયેરકા ન દસ્ત-નિગર-અપની કુદરતસે કરદે સાહેબે જર,
 કોઈ મેરા નહીં આલીમ હે તુ-તુહી દેગા મુજે ફરીમ હે તુ;
 મુન-એમી વાહે-ખુલ અતી-યાતી-હાફેઝી દાફે-હલ બલી-યાતી,
 તેરે કબ્જેમેં ઇતિજામે જહાં-કાબેદુન બાસેતુન હે તેરી શાં.
 તુ શહન-શાહ કાહીરો આદીલ-ખાફેદુન રાફેડિન મોઈઝઝો મોજલ,
 જસકો તુ ચાહે સર ખુલંદ કરે-ઓર જસે ચાહે મુસ્તમંદ કરે;
 બે-નવાયોંકો હમમેં કરદે શાહ-ખાદશાહોંકો પલમેં કરદે તખ્તાહ,
 ન કોઈ તેરા રોકને-વાલા-ન કોઈ તુઝકો ટોકને-વાલા.
 તા-બ-એ અમ્ર તેરે કૌનો મકાં-અહ-કમુલ હાકે-મીં હે તેરી શાં,
 અય ખુલ-વંદ તુ સમીઓ બસીર-હ-ક-મો અફલો ઓર લતીફો બખીર;
 તુહી પીન્હા ઓર આશ-કારા હે-તેરીહી જતકા સહારા હે,
 યા હલીમા અપને હીલ્મકે સદકે-ઈઝ્તો આખર મેરી રખ-બે.
 દીનો દુનિયામેં કર ન ખારો જલીલ-અય અઝીમો અય મેરે નસીરો, કફીલ,
 ઇક્તીબ તુઝસે હે યેહી હર હમ-કર ન મોહતાજે ગયેર અય અક-રમ;

ગરબે હું મેં ગુનેહ-ગાર કાળીલો નાર-અપની રહ-મતસે કરદે બેડા પાર,
 તેરી રહ-મતકા કુલ જહાં મસ્કુર-આમ હે તેરા લુલ્હ રખ્યે રાકુર.
 તેરી જાનીબસે રહ-મતો નેઅ-મત=દમ બ-દમ હર ઝમાં વ હર સાઅત,
 કીસ ઝખાંસે કરં મેં શુક અદા-તેરે ધનઆમો લુલ્હે બે-હદકા;
 તુને મુઝકો કીયા બની આદમ-અબ્રહુલ ખલ્ક અકમુલ આલમ,
 નોઅે ધનસાંમે-બી કીયા મુમ્તાઝ-કે કીયા ઉમ્મતે રસુલે હિજ્ગઝ.
 દીનો ધમાનો ધલ્મો ફહમ દીયા-રીઝકો રોઝીસે બહરા-મંદ કીયા,
 થી જો કુછ દીલકી આરઝુ બખશી=હમ-નશીનોંમેં આખર બખશી;
 અય મેરે કીર્ફ-ગાર તેરા શુક-મેરે પર-વર દીગાર તેરા શુક,
 શુક તેરે નેઅમ-કા યા મન્નાન-એક શમ્મા અદા હો કયા ધમકાન;
 તેરા રત્ના ખીર્દસે બાલા હે-તુ કખીરો આલીઓ આલા હે,
 યા અલીઓ અપની બર-તરીકે તુફેલ=યા કખીરો અપની મેહ-તરીકે તુફેલ.
 મેરા આલમમેં બોલ-બાલા કર=મેરા રત્ના જહાંસે આલા કર,
 સબ હવાદીસસે યા હફીઓ બચા-તુહી હાફેઝ હે યા હરીઝ મેરા;
 જર હું યા મુકીતો કુવ્વત દે-રહકો તુર તનકો તાકત દે,
 સખ્ત હે યા હસીઓ રોઝે હિસાબ-બક્ષદે મુઝકો બે-હિસાબો કિતાબ.
 કર અતા યા જલીલો જહો જલાલ-અપની રહ-મતસે કરદે માલા-માલ,
 યા કરીમો અય રકીઓ અય દયાન-યા મુજબુદ દુઆયે મુઝતરાન;
 શરરે આદસે બે-ખતર કરદે-જુમલા આફાતસે નિડર કરદે,
 વાસેઅન દે ખુશી વ ખુશ-હાલી=વસ-અતે રીઝક ફારે-ગુલ-બાલી.
 ઇલ્મ દે યા હકીમો હિકમત દે-ઈસ્ક દે યા વદુદો ઉલફત દે,
 દોસ્તી અપની કર અતા મુઝકો-અપના કરલે તુ અય ખુદા મુઝકો;

દે મુઝે યા મજ્જદા મુજ્જદે ઉલા-હમ-સરોમેં ખુલંદ કર રત્યા,
 રોઝે ખાએસો નુશુર યા ખાએસ-ખેહ-તરીકા મેરી ઉલા ખાએસ.
 ઘરે દુનિયાસે યા શહીદો સફર-હો મેરા કલ્મયે શહાદત પર,
 હક હકીકતમેં હે તુહી અલ-હક=સખસે ખે-લાગ કાદીરે મુતલક;
 હામીઓ વાલીઓ કશીલ હે તુ-મેરે હર અમરકા વકીલ હે તુ,
 તુઝકો મેં સોંપતા હું અપને કાર-ખે તુ ચાહે કરે તુ હે મુખ્તાર.
 તુ કવીયો મક્કીન મેં ખે-ખસ=તુ વલીઓ કદીર મેં ખે-કસ,
 કબ તેરા વસ્ક હો બશરસે અદા-હક હે તુહી હમીદ હે અપના;
 તેરે વસ્કે સનામેં યા મોહસી-ખુદ નખી કેહ-ગયે હે લા-ઓહસી,
 હેયકો હસ્ત ખુદકો નાખુદ-નેસ્ત કર તુ કરેગા શીર મોખુદ
 હે યે તેરીહી શાન યા મુખદી-તુ મોઝદા અય મુમીત અય મોહધ,
 મેં નહીં તુલે ઉમરકા ખાહાં-ઓર ન મેં ખાદે મર્ગસે તરસાં;
 મર્ગકા ગમ ન ઝીંદગીકી ખુશી-યા ઇલાહી તેરી ખુશીકી ખુશી,
 ઝીંદગી દે જો હો હયાતમેં ખયેર-મૌત દે હો અગર મમાતમેં ખયેર.
 હે તુઘ વોહ કે જો નહો માઅદુમ-તુહી હૈયુન હે ઓર તુહી કૈયુમ,
 જાત તેરી ગની હે તુ વાજેદ-તુઝકો ઝેખા હે મજદ યા માજેદ;
 એક હે તુ અહુદ હે તેરા નામ-તુહી વાહુદ હે અય ખુદાયે અનામ,
 તુને પયદા કીયે ઝમાનો ઝમીં-કોઈ સાથી કોઈ શરીક નહીં.
 અય સમદ સખસે ખે-નિયાઝ હે તુ-સાદીકુલ કૌલ પાક-ખાઝ હે તુ,
 તુહી યા રખ હે સાહેબે કુદરત-યા કાદેરો મુક-તદેર હે જુલ-કુવ્વત;
 તુહી અવ્વલ હે ઓર તુહી આખીર-તુહી ખાતીન હે ઓર તુહી ઝાહીર,
 પાંક કર મેરા ખાતીનો ઝાહીર-આખેરત કર બ-ખયેર યા આખીર;

અય મુકદ-દીમ મુઝે મુકદ-દમ કર-અપની દરગાહમેં મોઅઝૂમ કર,
 યા મોઅખખેર હું ન મેં પીછે=મો-રદે લુલ્હ સખસે હું પેહલે.
 વાલીઓ કાર સાઝ તુ હે મેરા-મુ-ત-આલી હે આસરા તેરા,
 અય નેકો-કાર બરરો અય તવાબ-અખશ તૌશીકે તૌઆ મુઝકો શિતાબ;
 અ-મ-લે ના-સવાબકા મેરે-મુન તકીમ મુઝસે ઇતેકામ ન-લે,
 તુ અફુવુન હે ઓર મેં ખાતી-તુ રહિફ અય રહીમ મેં આસી.
 મેં ગુનેહ-ગારો ફાજરો બદ-કાર-તુ ગફુર ઓર સાતીરો સત્તાર,
 આલીમો ગાફરીબ જુનુબ તુહી-નાઝીરો સાતીરીલ ઉયુબ તુહી;
 દર ગુજર કર મેરી ખતાઓસે-ઢાંપલે ઢાંપલે ઉયુબ મેરે,
 માલે-કુલ મુલક હે જુલ અન-આમ=અય મેરે જુલ જલાલ વલ ઇક-રામ.
 તુ હે લા-રયેબ મુક-સેતો વ મુનસીફ-પર હું મેં અદલસે બહોત ખાઈફ,
 ર-અર તેરે અદલકે શાહા-ગયેર મુમકીન હે અપના છુટકારા;
 અર-હમર રાહે-મીનબ-રહ-મતે ખેશ=અકમલ અકમીનબ-ખઝૂતે ખેશ,
 રહમ કુન રહમ કુન ગફુર રહીમ-કરમ કુન બ-હાલે જરો સકીમ.
 જમા કર મેરે દીનકો યા જામેઅ-શીકરે રોઝીસે હો મેરા માનેઅ,
 યા ગની તુ ગની હે ઓર મોઅતી-જસકો ચાહે તુ દમમેં કરદે ગની;
 તુજકો કીસ ખાતકી શહા હે કમી-કર ગની મુઝકોબી તુ યા મુગની,
 દીનો દુનિયામેં કુછ રહે ન હવસ-ધતના દે ધતિના દે કેહદું બસ.
 લાખ દુશ્મન હોં મુઝકો કયા ખતરા-લાખ હોં દોસ્ત મુઝકો કયા પરવા,
 ખાલીકે ખયરો શર હે તુ યા રબ-દોસ્તો દુશ્મન બરાયે નામ હે સખ;
 ઝરર વ નફેકા તુ હે ખલાક-ઝેહર કયા ચીઝ માલ કયા તીર્યાક,
 તેરે કમઝમેં નફા ઓર તુકસાન દારૂન નાફેઊન હે તેરી શાન.

ઝુલ-મતે જહલસે છુડા યા નુર-નુરે ધરિદાંસે દીલકો કર પુર નુર,
 હરયે ગયેર અજ તુ જાં નપુરમ કુન-પાયે તા ફકે ગર્ક નુરમ કુન;
 રાહ દીખલા મુઝે શરીઅતકી-તુહી હાદી હો મેરા યા હાદી,
 મુદકે લાહુતકી દીખાદે સયેર-યા બદી-અલ અજાએએ બિલ-ખયેર.
 મુઝપે કર લુત્ફ અયસા યા બાકી-કે જહાંમેં રહું સદા બાકી,
 તુહી વારીસ મેરા હે યા વારીસ-કોન તેરે સિવા મેરા વારીસ;
 માલો અવલાદસે તુ રખ ખુરસંદ-ખદ્દ સીદક દે સઆદત-મંદ,
 યા રશીદો અય જહાંકે મુરશીદ-અય મેરે રાહ-નુમા મેરે મુરશીદ.
 રહે વહ-દતકી રાહ નુમાઘ કર-મંઝીસે ઇશક તફ રસાઈ કર,
 અપના દે ઇશક અપના રખ મુસ્તાક-દે મુઝે લજ્જતે વિલાસો ફિરાક;
 અપના દે જૈકો શૌક યા અટલાહ-રહું તેરીહી ધુનમેં શામો પગાહ,
 અપના ગમદે ગમે મોહખ્ખત દે-ઇશક દે ઇશકકી હલાવત દે.
 સોઝે દીલમેં જીગરમેં દર્દ રહે-હર ઘડી લખપે આહે સદ રહે,
 જાન જાયે ન-જાયે તેરી યાદ-મૌત આયે ન આયે ગયેરકી યાદ,
 કર અતા સખ યા સખુરો ઉસ પર-ઉન બલાઓંસે તા નહોં મુઝતર;
 ખુશ રહું ઇશકકી બલાઓં પર-રહું શાકીર તેરી રજાઓં પર,
 શાકીરોંમેં ઉઠા બ-રોઝે જજા-સાખીરોંમેં શુમાર કર મેરા.
 જીસ બલાસે કે ના-સખુર હું-યા ઇલાહી મેં ઉસસે દુર રહું,
 ગમે દુનિયા ન પાસ આ ફટકે-ખુશો ખુર્મ રહું મેં. બે-ખટકે;
 જીતે જી તેરે ગમમેં શાદ રહું-જબ યહાંસે ચલું તો શાદ રહું,
 આઉ ખુશ ખુશ તેરી જનાબમેં મેં-રહું યા રખ ન પેચો તાબમેં મેં.
 યા મુશખુદ-દુઆ તુફલે રસુલ-હો મુનાજતે હાતેફી મકબુલ,

(ઉપર જો મુનાખત લીખ્યા છે. ઇસમેં અટલાહ પાકકે ૯૯ નામની શામીલ હેં. ઇસકે પઢનેકે ફવાયેદ ઉપર ખતાયે ગયે હેં. ઉસ-પર અમલ કરેં.)

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

અટલાહ તઆલાકા વોહ ખરકત, ઓર અઝમત-વાલા નામ, કે જસકે વસીલેસે જનાખે ઇલાહીમેં જો દુઆ કી-જાયે, ખાહ વોહ દીનકી હો, યા દુનિયાકી હો, ફૈરન મકબુલ, ઓર મંજુર હો-જાયે. હસ નામકો ઇસમે આઝમ કહેતે હેં. અટલાહ તઆલાને ઉસ નામકો મખશી રખ્યા હે. ઇસમે આઝમ, અસમાયે ઇલાહીમેં મસ્તુર (છુપા) હે. ઇસી વાસ્તે અકસર મોહકકે-કીનતે નીચે લીખ્યા હુધ દુઆકો, ઇસમે આઝમમેં શુમાર કીયા હે. કયુકે ઇસમેં વોહ તમામ અસમાયે ઇલાહી, આ-જાતે હેં. જો અહાદીસ, ઓર અક-વાલસે સાખીત હેં. પસ અગર કોઇ શખ્સ એક વક્ત મુકર્રર કરકે, એક ખાસ તેઅહદ (ગીનતી) ઇસ દુઆકો પઢ-લીયા કરે, તો ખીલા-શુખા નફા અઝીમ દેખેગા. વોહ દુઆ યેહ હે.

દુઆયે ઇસમે આઝમ.

અલ્લા-હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલૌકા, બે-અન્ના લઠલ-હમદા, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા, યા હન્નાનો, યા મન્નાનો,

યા બદી-અસ સમા-વાતે, વલ-અરદે, યા જલ-જલાલે
 વલ-ઇકરામ, યા ખય-રલ વારેસીન, યા અર-હમર રાહે-
 મીન, યા સમી-અદ દુઆયે, યા અલ્લાહો યા અલ્લાહો,
 યા આલેમો, યા સમીઓ, યા અલીમો, યા હલીમો, યા
 માલે-કલ-મુલકે, યા મલેકો, યા સલામો, યા હૈયો, યા
 કદીમો, યા કાયેમો, યા ગનીઓ, યા મોહીતો, યા હકીમો,
 યા અલીઓ, યા કાહેરો, યા રહ-માનો, યા રહીમો, યા
 સરીઓ, યા કરીમો, યા મખશી, યા મોઅતી, યા માનેઓ,
 યા મોહ-ઇ, યા મુક-સેતો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અહ-
 મદો, યા હમદો, યા રખે, યા રખે, યા રખે, યા રખે,
 યા રખે, યા વહહાઓ, યા ગફફારો, યા કરીઓ, યા
 લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા ઇન્ની કુનતો મિનઝ
 આલેમીન. અનતા હુસ્બી વ નેઅ-મલ વકીલ.

અસનાદે દુઆયે કદહે મોઅઝ-ઝમ.

રિવાયત હે-હઝરત અનસ રદી, સે કે, યે દુઆ હઝરત.
 અબ્દલ અલે, હઝરત પયગંબર સલ, કે વાસ્તે મેઅરાજકી રાતકો
 તોહફા લાયે, ઓર કહા, કે યે દુઆ ખુદાયે તઆલાને લુમકો ધનાયત
 કી હે, યે દુઆ મોઅલ્લક આસમાનમેં સખ્ઝ ખતસે લીખ્ખી હુઇ હે,
 ઓર ફવાયેદ ઇસકે બહોનસે હે. ખુદાયે તઆલાને જબ્બ ઝમીનો

આસમાનકો પયદા નહીં કીયા થા, તખ ઉસકે આગે પાનસો ખરસ,
 ઇસિ દુઆકો નુરકે વરકોં પર લીખ-કર પરદેમેં રખ્યા થા. અખ
 હુકમ હુવા હે, કે આપ ઓર આપકી ઉમ્મત, ઇસિ દુઆકો પરહા
 કરે. ઓર આપકી ઉમ્મત-મેંસે જો કોઈ ચે દુઆ પરહેગા, તો ઉસે
 બે-હિસાખ સવાખ મીલેગા, ઓર વોહ શખ્સ વલી હોગા, અગર
 તમામ આદમી, ઓર પરીયાં, ઓર ચરીંદ, ઓર પરીંદ, સખ મીલ-કર,
 ફઝીલત ઇસ દુઆકી ખ્યાન કરે, તોબી શમ્મા ઇસકી ફઝીલતકા ખ્યાન
 ન હો-સકેગા, જો કોઈ ઇસ દુઆકો દરિયાકે સફરમેં પરહે, તો વોહ
 મૌજે તુફાનસે સલામત રહે, ઓર અમનો અમાનસે ધરકો આવે,
 ઓર જો કોઈ પેસિદક નિયતસે લોહે-પર પરહે, તો અજખ નહીં, કે
 લોહાબી પાતી હો-જાવે. ઓર આગ-પર પરહે, તો આગ સર્દ હો-
 જાવે. ઓર કાગજ, યા પડે પર લીખ-કર, મુરદેકે કફનમેં રખે, તો
 ખુદાયે તઆલા, ઉસ બંદેકો રોઝે કયામતકો કબ્રમેં અજખ ન
 કરેગા, ઓર કબ્ર ઉસકી કુશાદ હોગી, ઓર નુરસે રૌશન હોગી, ઓર
 જન્નતકી ખીડકી ઉસ બંદેકે વાસ્તે ખોલી જાવેગી, ઓર જો કોઈ
 ઇસ દુઆકો કબ્રસ્તાનમેં પરહેગા, તો ખુદાયે તઆલા, બારા હજર
 ફરીસ્તોંકો નુરકા તખક દેકર, ઉન મુરદોંકે પાસ ભેજેગા, ઓર અજખ
 કબ્રકા ઉનસે દુર કરેગા, ઓર કયામતકે દીન ઉસ શખ્સકો હથ્રકે
 મયદાનમેં સવારી મીલેગી, ઓર પીનેકે વાસતે શરાખે તહુર મીલેગા,
 ઓર ઉસ શખ્સકો દેખ-કર, અહલે અરસાત કહેંગે, કે યા ઇલાહી
 ચે બંદા કોંઈ પયગંબર હે, યા વલી હે ? ફરીસ્તે જવાબ દેગે, કે ચે બંદા
 ઉમ્મતમેં હઝરત મોહમંદ સલ, કે હે, ઓર ઇતની ઇઝ્ત ઇસકી ઇસ સ-
 વખસે હે, કે ચે બંદા દુનિયામેં દુઆયે કદહે, પરહતા થા. ઓર જો કોઈ

ઇસ દુઆકો મુશ્ક, ઓર બદ્દરનસે તખ્કમેં લીખ-કર, ચુલાબસે ધોવે. ઓર વોહ પાની શીશેમેં હીકાઝતસે રખ્ખે, તો વોહ પાની હર બીમારીકે લીયે કામ આયે. અગરયે તમામ તખીય ઉસ મરઝકે ધલા-બસે આજઝ હાં, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકો શીફા બખશેગા. ઓર જસકો ઔલાદ ન-હોતી હો, તો સીદક નિયતસે ઇસ દુઆકો ઓર મરતબે પરહે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસે ઔલાદ બખશેગા. અગર કીસી શેહરમેં, યા ધરમેં, યા કીસી ઝમીન-પર, કુછ આફત નાઝીલ હોવે, તો ઇસ દુઆકો પાક મીટી પર પરહ-કર, ઉસ શેહરકે, યા ધરકે, યા ઝમીનકે, ચારેં કોનોંમેં ડાલ દેવે, તો ખુદાયે તઆલા, ઇસ દુઆકી બરકતસે સખ આફત, ઓર બલા, ઉસસે દુર કર દેવે. ઓર જો બંદયે મોઅમીન, ઇસ દુઆકો સિદક નિયતસે એક વકત પરહે, તો બિલા હિસાબ બેહીસ્તમેં જવે. ઓર ઇસ દુઆકે પરહને-વાલેકો ખુદાયે તઆલા, દોસ્ત રખતા હે. ઓર નઝર રહ-મતકી ઉસપર હમેશા કરતા હે.

દુઆયે કદહે મોઅઝ-ઝમ.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

બિસ્મીલ્લાહે બિસ્મે-હીલ મુખ્તદી, રખ્ખીલ આબે-રતે
વલ ઉ-લલ-લજ લા ગા-ય-તા લહુ, વલા મુન-તહા લહુ,
ફીસ-સમા-વાલીલ ઉલા, અર રહ-માનો અલલ અરશીશ

તવા, લહુ માફીસ-સમા-વાતે, વમા ફીલ અરદે, વ-મા
 બચના-હુમા, વ-મા તહ-તસ-સરા. વ-ઈન તજ-હર બિલ
 કવલે, ફ-ઈન્નહુ યાઅ-લ-મુસ સીરરા વ અખફા, અલ્લાહો
 લા-ઈલાહા ઇલ્લા-હુ, લહુલ અસમા-ઉલ હુરના. અલ્લા-હુલ
 અઝીમો. અઝી-મુલ ઉ-ઝ-માએ, દાએ-મુન નાઅમા-એ,
 કાહે-રૂલ આદાએ, અર રહ-માનુલ આતેફે, અલા ખલ-
 કેહી, બે-રીઝ-કેહી, અલ માઅ-રફે બે-લુત-ફેહી અલ-
 આદેલો ફી હુક-મેહી, અલ-આલેમો ફી મુલ-કેહી, રહી-મન
 બે ખલ-રકેહી, રહી-મુર રો-હ-માએ, અલી-મુલ ઉ-લ-માએ
 બસી-રૂલ બુ-સ-રાએ, ગપુ-રૂલ ગુ-ફ-રાએ, બાએ-સુલ
 અંબીયાએ, સાહે-બુલ અવ-લીયાએ, સુબહા-નહુ કાદે-રૂન,
 અલા મંય-યશાઓ કદીર. સુબહા-નલ મલે-ફીલ હમીદે,
 જીલ અર-શીત મજીદે, ફ-આ-લુલ લેમા યોરીદ. રખબુલ
 અર-બાબે, વ મુસબ્બે-બુત્ર અસ-બાબ. વ સાબે-કુલ
 અસબા-કે, વ રાઝે-કુલ અર-ઝાકે, વ ખાલે-કુલ ખલા-એક,
 વ કાદે-રૂલ મક-હુરે, વ કાહે-રૂલ મક-હુર, વ આદે-લુન
 ફી યવ-મીલ હશરે વન-નુશુર. ઇલા-હુલ આલે-હુતે,
 બમે-ઉન-નાસે યવ-મલ વાકેઆહ. રખબોના ગપુ-રૂર રહીમ.
 હલી-મુન શકુ-રૂન, અલ-અવ્વલુલ કદીમ, ખાલે-કુલ અર-
 શીલ અઝીમ, વસ-સમા-વાતે વલ અર-દીન, વહો-વસ
 સમી-ઉલ અલીમ, કાબે-લીત તવ-બતે શકુ-રૂન હલી-મુન

ગપુર રહીમ, વલ-હમદો લિલ્લાહે રખીલ અર-શીલ
 અઝીમ. હોવલ અવ્વલો, વલ આખેરો, વઝ-ઝાહેરો, વલ
 ખાતેનો, વહ-દાએમુર રાઝેકો, લીલ-ખલાએકે વલ-ખહાએમ,
 સાહે-ખુલ અતાયા, વ દાફે-ઉલ ખલાયા, યા મંય યશફીસ
 સફીમ, વ યગ-ફેરલ ખાતે-ઇન, વ યખુ-ઉન નાદે-મીન.
 વ યાપુઝ ઝાલેમીન, વ-યો-હીખુસ સાલે-હીન, વ યુન-જલ
 મગમુ-મીન, વ યુન-જેરલ મુન-જરીન. વ યસ-તોરલ
 મુજને-મીન. વ યુ-મેનુલ ખાએ-ફીન. સુખહા-નકા, સુખહા-
 નકા, સુખહા-નકા, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અન-તલ ફરી-મુલ
 માઅ-ખુદ, કસી-રલ અતાયા, વ-યા ગાફે-રલ ખતાયા,
 સાતે-રલ ઉયુખ. શકુર રહીમ, આલે-મુમ માફીસ-સુદુર,
 મુન-ખેતુઝ-ઝુરએ વલ અશ-જર, વ મુદખ-ખેરલ લયલે
 વન-નહાર, ફાલે-ફુલ હુખુખે, ખાલે-ફુસ સમા-વાતે, વલ
 અરદે, ગની-ઉન અનીલ ખલાએક, કાસે-મુલ અરઝા-કે
 અલ્લા-મુલ ગુયુખ. મુજ-હેખુલ હુમુમ, અન-તલ લજ
 સ-જ-દા લકા, સવા-દુલ લયલે વ-નુરન નહાર, વ દવ-ઉંવ
 કમર, વ શુઆ-ઉશ શમસે, વ દવી-ઉલ માએ, વ ખફી-ફુશ
 શજર. ઇલાહી અન-તલ-લજ લયસા ક-મીસ-લીહી શય-ઉંવ
 વ-હોવા અલા ફુલ્લે શય-ઇન કદીર, વ અન-તલ-લજ
 તા-અ-લ-મુસ સીરરા વલ એલાન, વ-મા-ફીલ ફુલુખ.
 ઇલાહી અન-તલ-લજ તાઅ-પુ અનીલ મઆસી, ખાઅદા

અંચ યુગરો-કા, -ફીજ-જુનુખ, ધલાહી અન તલ-લજ કુલ-લા
 લા-તક-નતુ મીર રહ-મ-તીલ્લાહ, ઇન-નલ્લાહા યગ-
 ફેરજ જુનુખા જમીઆ, ઇન-નહુ હો-વલ ગુપુ-રૂર રહીમ,
 વ અન-તા બે-કવલે-કા સાદે-કુલ લસતા બે-મકજુ-ખીન
 નજ-જેની યા અલ્લાહ, મિનલ કર-ખીલ અઝીમે વલ ગમ્મે,
 વ અનતા, ગીઆસો કુલ્લે મકરૂ-ખીંવ, વ-મસરૂ-ફીમ,
 મજલુ-મીંવ, વ અનતા અલા-કુલ્લે શય-ઇન કદીર. વહ-
 ફેઝની મવલા યા, મિન આફા-તીફ દુન્યા વલ-આબે-રાહ.
 વલા તફ-દર્હની, યા સૈયદી, અલા રૂઉ-સીલ ખલા-ચેક,
 ખાસ-સતન ફી યવ-મીલ મૌઉફ, અલ્લાહો અકબર,
 અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, કખી-રલ લા દીદ-દા
 લહુ, વલા નિદદા લહુ, વલા જવરા લહુ, વલા શીખડા
 લહુ, વલા હદદા લહુ, વલા અદદા લહુ, વલા મિસ્લા લહુ,
 વલા કુફવા લહુ, વલા નઝીરા લહુ, વલા વઝીરા લહુ, વલા
 શરીકા લહુ, ફીલ મુલકે. અસ-અલોકા યા અઝીઝો, યા અઝીઝો,
 યા અઝીઝો, અન તોઅઝ-ઝે-ઝ-ની ખિલ-ઇઝ્ઝેતે, વલ અઝ-
 મતે, વલ કિપ્રીયા-ચે, વલ હુય-ખતે, વલ-કુદ-રતે, વલ
 જખ-રૂત. યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ,
 યા રહ-માનો, યા રહ-માનો, યા રહ-માન, યા રહીમો
 યા રહીમો, યા રહીમ, અન તોરે-અની ફી મનામી, લીકાઆ
 નખી-એકા, વમા રજવ-તો મિકના, વ અક-રેમની બે-મગફ

-રતેકા, ખતી-અતી, ઇન-નકા અલા કુલ્લે શય-ઇન કદીર,
 વલા હવલા, વલા કુબતા, ઇલા બિલા હીલ અલી-ઇલ
 અઝીમ, અલા-હુમા યા હન્નાનો, યા મન્નાનો, યા જલ-
 જલાલે વલ ઇક-રામ, અશ-હદો અન્ના કુલ્લા માઅબુ-દીમ
 મિન-દુને અરશે-કા ઇલા મુન-તહા, કરા-રીલ-અર-દીન
 ખાતે-લુમ, -મા-ખલા, વજહે-કલ-કરીમ, આમન-તો બે-અલ
 લા-ઇલાહા ઇલા અનતા, રહીતો રખના, યા ગીયા-સલ
 મુસ-તગી-સીન, અગેસ-ની મિનન-નાર, વ નજ-બેની
 મિન સ-ખ-તેકા, વ-અજેર-ની મિન અબ્બ-બેકા, વ ફર-
 રેજ અન્ની શરરા કુલ્લે ખલ-કેકા, વર-જેકની રીઝ-કંવ,
 વાસે-અમ, મુખા-રકન, હલા-લન, તૈયેખા, લા-ઇલાહા ઇલા
 અનતા યા જલ-જલાલે વલ-ઇક-રામ, અલા હુમા
 અગ-બેની બે-હલા-લેકા અન હરા-મેકા, વ-બે-તા-અતેકા,
 અન માઅસી-યતેકા, વ-બે-ફલ્લે-કા, અમ્મન સિવાક,
 ઇલાહી ખલક-તની, વ-લમ અકે શય-અન, ઝલમ-તો
 નફ્સી, વર તકબ-તુલ મઆસી, વ અના મુકેર-ફન બે-
 બુનુબી, યા રખેગ-ફેરલી, ઇન ગફર-તની, યા રખે ફલા
 યન-કુસો મિમ મુલ-કેકા શય-ઉન, વ-ઇન અજ-જખ-તની,
 યા રખે ફ-લા યઝીદો, ફી સુલતા-નેકા શય-ઉન,
 યા રખે તજેદો મન તોઅજ-જેબો-હુ ગયરી, વ અના
 લા-અજેદો મંય યગ-ફેરોની બુનુબી, ગયરો-કા યા ગપુરો,

યા રહીમો, યા જલ-જલાલે, વલ ઇક-રામ, વ યા અર
હમર રાહે-મીન, વ સલ-લલાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી,
મોહમ-મદીવ, વ આલીહી, વ અસહા-ખોહી, અજ-મઈન
વ સલમા તસલી-મન, કસી-રન કસીરા, બે-રહ-મતેકા
યા અર હમર-રાહે-મીન.

દુરદે તાજકે ફઝાયેલ.

જો કોઈ ઝીયા-રતે જમાલે બે-મિસાલ, આં-હઝરત સલ, કા
મુશતાક હો, તો ઉરજ માહમેં શબે જુમઆકો બાઅદ ફરાજે નમાઝે
ઇશા, બાવુજુ જમા પાક, ઝોર ખુશખુ-દાર પેહેનકે ૧૭૦ મરતબે
પઢકે સો રહે. ઝારા શખ તક. તો ઇનશા-અલાહ. ઝીયારતસે મુશરફ
હોગા. ઝોર વાસ્તે સફાઈ કલ્મકે હરરોજ, બાઅદ નમાઝે ઇશા, ત્રીન
બાર વીદ રખ્ખે. ઝોર વાસ્તે સહેર, વ આસીબે જીન. વ શયા-ત્રીન,
ઝોર વખા, ઝોર ચેચક, ઝોર ઉનકે સીવા, ઝોર મરઝોકે લીયે, ૧૧
મરતબે પરહ-કર દમ કરે. ઝોર દુસ્મનોં, ઝોર આલીમોં, ઝોર હાસીદોં
ઝોર હાકીમોંકે શરસે મહુજ રેહને, ઝોર દક્ષા રજો અલમ, ઝોર
ઇલાસકે લીયે, ચાલીસ શખ, બાઅદ નમાઝે ઇશા, ૪૧ મરતબે. ઝોર
કુશાઇશે રીઝકકે લીયે ૭ બાર, બાઅદ નમાઝે સુબહો હમેશા પરહે.
ઝોર બાંઝ ઔરતકે લીયે, ૨૧ ખુરમોં-પર ૭ બાર દમ કરકે હરરોજ
ઝેક ખુરમા ખીલાયે. ઝોર બાઅદ ગુસલ. ઝોર તહા-રતે હયેઝ, ઉસ્સે
હમ-ખિસ્તર હોવે, ઝોર અગર હામિલા ઔરતકો કુછ ખલલ ઝહીર
હો, તો ૭ દીન તક. ૭ મરતબે મુતવા-તર પાની-પર દમ કરકે પીલાવે.

ઝોર વાસ્તે મવાસે-લતે તાલીબ, વ મતલુબ, ઝોર હર મકસુદકે લીયે,
ખાઅદ નીશ્કે શબ, ખા-વુઝુ ૪૦ ખાર સદક દીલીસે પરહે. તો ઈનશા-
અલાહો તઆલા, તમામ મતા-લીએ દીલી, જલ્દ-તર હાસીલ હોંગે.
વોહ દુરદ શરીફ યે હે.

દુરદે તાજ.

ખિસ-મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે-અલા સૈયેદેના, વ મવલા-ના
મોહુમ-મદીન, સાહે-ખીત તાજે, વલ મેઅ-રાજે, વલ ખુરાકે
વલ અલમ, દાફે-ઈલ ખલાયે, વલ વખાયે, વલ કહતે, વલ મ-ર-દે
વલ અલમ, ઇસ-મોહુ મકતુ-ખુમ. મરપુ-ઉમ, મનકુ-શુન ફીલ
લવહે વલ કલમ, સૈયેદીલ અ-ર-ખે વલ અજમ. જીસ-મોહુ
મુકદ-દસુમ, મોઅત-તરમ મુતહ-હરમ, મુનવ-વરૂન ફીલ
-ખયતે વલ હરમ, શમ-સીદ-દોહા, ખદ-રીદ-દુખા, સદ-
રીલ ઉલા, તુરીલ-હુદા, કહ-ફીલ વરા, મીસખા-હીઝ ખુલમ,
જમી-લીશ શી-ય-મે શફી-ઈલ ઉમમ, સાહે-ખીલ જુદે
વલ કરમ, વહાહો આસે-મોહુ, વ જીખીલો ખાદે-મોહુ.
વલ ખુરાકે મર-કખો-હુ, વલ મેઅ-રાજે સ-ફ-રોહુ, વ
સિદ-રતુન મુન-તહા મકા-મોહુ, વ કાઅખા કવ-સયેન,
મતલુ-ખોહુ વલ મત-લુબ, મકસુ-દોહુ વલ મક-સુદ, મોખુ
-દોહુ સૈયેદીલ મુર સલીન, ખા-તે મીન નખી ઈન, શફી-

ઇલ મુજ-નખીન, અની-સીલ ગરી-ખીન, રહુ-મતીલ લિલ
 આ-લ-મીન, રા-હતીલ આશે-કીન, મુરા-દીલ મુશતા-
 કીન, શમ-સીલ આરે ફીન, સિરા-જીસ સાલે-કીન, મિસખા-
 હીલ મુકર રખીન, મોહીખીલ પુ-ક-રાયે વલ મસા-કીન,
 સૈયેદીસ સ-ક-લેન, નખી-ઇલ હર મયેન, ઇમા-મીલ કિખ-
 લ-તયને, વસી-લતીના ફીદ-દારેન, સાહેબે કાઅખા કૌસેન,
 મહ-ખુબે રખીલ મશરે-કયને, વલ મગરે-ખયેન, જહ-
 દીલ હ-સ-ને, વલ હુસેન. મવલા-ના વ મવ-લસ સ-ક-
 લયેન. અખીલ કાસીમ મોહમ-મદીખ-ને અખ-દીલાહ, નુરમ-
 મિન નુરીલાહ, યા ઐયો-હલ મુશતા-કુના, બે-નુરે જમા-
 લીહી, સલ્લુ અલય-હે, વ આલીહી, વ અસહા-ખીહી, વ
 સલ્લેમુ તસલી-મા.

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ મિત્રાવ ખીંટ
પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી-વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ-એમાં ખુદથી મલવાનાં આવીની યાને
ધુપા લેદો તથા તેનાં કવાયેદો છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦

દાલતે-એ-ઝવાલ-એમાં મુફ્તેસી દુર કરવાની તદ્દમીરો.
અને દુઆઓ તથા મસલાઓ છે. કીમત રૂ. ૦-૮-૦

કરીશમ-એ-કુદરત-એમાં નસીખ અજમાવવામાં ફાલનામાં,
તથા ખાખની તાખીરો, તથા ઇલમે કયાફા વીગેરે છે. કી. રૂ. ૦-૬-૦

રમુઝે દીલપસંદ (આ પતે કિતાબોમાં ઉરદુ અને ગુજ-
ગુલઝારે ઝરાફત) ગાતી કબાતમાં નસીદત રૂપી દુઅઓમાં;

ઝીંદા કરામાત-એમાં મહેબ્બતમાં કરાના, અદાવત અને
આફત. અને ખલા દુર કરવાનાં, તથા રોજગારમાં વચારો કરવાનાં
વીગેરે ઘણી જાતનાં અમલો અને જંતરમંતર છે. કીમત રૂ. ૦-૮-૦

ખઝમે કબાલી
મોતીયાંકા હાર
સયરે અમન
જલ્લયે યાર
વિસાલે યાર
ખુલખુલે બંગાલી
નગ-મયે-ફહાની

આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં
દરેકમાં જુદીજુદી કબાલી હકકાની, અને
હરફા ગઝલો, અને નાટકના ઉરદુ, તથા
ખુજરાતી અને ઉસ્તાદી ગાયનો, કાદરો,
કુમરી, સુરત, શેઅરો, વીગેરે જુદાં
જુદાં છે. કીમત દરએકની રૂ. ૦-૪-૦

કિતાબો મળવાનું ઠેકાણું:-

સૈયદ ખતુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરીની કુા૦

મુા૦ બીલીમોરા, જલ્લે-સુરત.

